

DNEVNA PRIPREMA ZA VJERONAUČNI SAT

I. OPĆI PODATCI O VJERONAUČNOM SATU

Škola:

Razred: 8.

Vjeroučitelj: Josip Babić

Nastavna cjelina: II. ČOVJEKOVO TRAGANJE ZA ŽIVIM BOGOM

Nastavna tema: 3. Traženje Boga u novim religioznim pokretima

Nastavna jedinica: Religiozni pokreti istočnjačkog porijekla

Ključni pojmovi: reinkarnacija, joga

Cilj metodičke jedinice: učenici će upoznati reinkarnaciju kao jedan od stupova istočnjačkih religija. Opisati istočnjačke tehnike oslobođenja od patnje i zla, tj. yogu i meditaciju .

ISHODI:

Obrazovni / kognitivni: učenici će opisati neka važnija učenja u suvremenim religioznim pokretima (reinkarnacija, yoga, meditacija).

Odgojni / afektivni: učenici će prepoznati razlike između religioznih pokreta istočnjačkog porijekla i kršćanstva.

Djelatni / funkcionalni: učenici će spojiti pojmove sa rečenicama koje pripadaju tim pojmovima i zalijepiti ih u bilježnicu.

Metodički sustav: kombinirani (interpretacijsko-analitički s elementima problemsko-stvaralačkog)

Oblici rada: individualni, u skupini, frontalni

Aktivnosti učenika: molitva, promatranje, rad u skupinama, izlaganje

Nastavne metode: molitva, čitanje, razgovor, izlaganje, usmeno izražavanje, pismeno izražavanje, slušanje.

Nastavna sredstva: Power point prezentacija, fotografije, radni listići sa tekstom i zadacima, izrezani listići sa sintezom, bilježnica

Nastavna pomagala: ploča, kreda, računalo, projektor, ljepilo

Korelacija: hrvatski jezik- čitanje i pisanje

likovna kultura- promatranje fotografija

Plan ploče:

Pitanja za provjeru ishoda:

- Kako se zovu neka važnija učenja u suvremenim religioznim pokretima?
- Odakle nam dolaze?
- Trebamo li poštivati naučavanje religioznih pokreta istočnjačkog porijekla?
- Po čemu se razlikuju od kršćanskog naučavanja?

Izvori za pripremanje nastavnika: „Plan i program katoličkog vjeronauka u osnovnoj školi“, Nacionalni katehetski ured HBK, Ministarstvo prosvjete i športa RH, Zagreb, KS, 1998.; „Osnove metodike i didaktike religioznog odgoja i kateheze“ (scripta za studente), doc. dr. sc. Ivica Pažin, KBF Đakovo, 2006.; „Priručnik za stručni ispit učitelja i stručnih suradnika u osnovnoj školi“, Cindrić M., Jakopović S., Lončarić N., Znamen, Zagreb 1994.; „S Kristom u život“ udžbenik za katolički vjeronauk osmoga razreda osnovne škole, KS, Zagreb, 2009.

Izvori za pripremanje učenika: „S Kristom u život“ udžbenik za katolički vjeronauk osmoga razreda; „Joga i kršćanstvo“, Mijo Nikić, u: Obnovljeni život, Vol.59. No.1, 2004.; „Porast vjere u reinkarnaciju – izazov vjeri u uskrsnuće“, Tomislav Ivančić, u: Bogoslovska smotra, Vol.67. No.2-3, 1997.

II. GLOBALNA STRUKTURA SATA (SUSRETA)

- 1. Pozdrav i molitveni početak**
- 2. Motivacija**
- 3. Najava teme**
- 4. Obrada teme**
- 5. Stvaralačko izražavanje**
 - 5.1. Najava rada i naznake metodičkih uputa za rad**
 - 5.2. Priopćavanje rezultata rada**
- 6. Sinteza**
- 7. Aktualizacija**
- 8. Molitveni završetak**

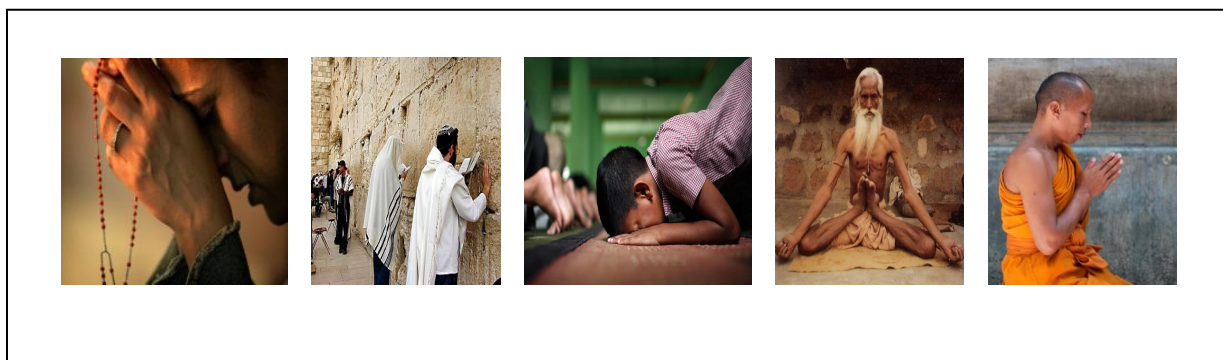
III. TIJEK VJERONAUČNOG SATA (SUSRETA)

1. Pozdrav i molitveni početak

Ulaskom u razred pozdravljam učenike riječima „Hvaljen Isus i Marija“. Nakon toga obraćam se učenicima ovim ili sličnim riječima: „Molim vas da se lijepo naslonite na stolicu, ostavite sve iz ruke, kako bismo sat započeli molitvom.“ Nakon što su se učenici primirili, prekrižimo se i zajedno molimo „Oče naš“.

2. Motivacija

Na ploču stavljam pet fotografija (prilog 1). Na fotografijama su prikazani ljudi različitih religija. Nakon što stavim sve fotografije učenicima postavljam pitanja:

Na kojoj fotografiji je prikazan kršćanin?

Na kojoj fotografiji su prikazani Židovi?

Predstavnik koje religije je prikazan na trećoj fotografiji?

Predstavnik koje religije je prikazan na četvrtoj fotografiji?

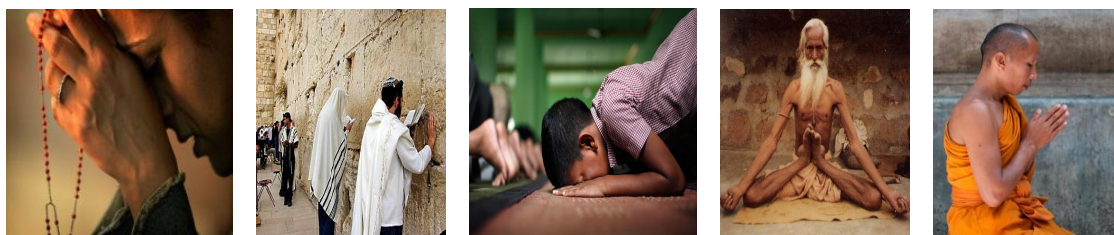
Predstavnik koje religije je prikazan na petoj fotografiji?

Što je zajedničko svim ovim fotografijama, odnosno religijama? Zajedničko im je to da se na svim fotografijama ljudi mole. Svojom molitvom uzdižu se k Bogu.

3. Najava teme

Mi ćemo se danas malo bolje upoznati sa hinduizmom i budizmom, odnosno s nekim učenjima koja te religije zastupaju. Više informacija ćete dobiti nakon što otvorite svoje bilježnice i napišite naslov: Traženje Boga u novim religioznim pokretima.

Traženje Boga u novim religioznim pokretima

4. Obrada teme

Obraćam se učenicima ovim ili sličnim riječima: „Danas su znanstvenici, pa i obični ljudi sve više svjesni da nisu svemoćni. Da novac i blagostanje ne daju sreću, sigurnost i mir. Počinje nova faza u čovjekovu razvoju. Počinje ponovno istraživanje duhovnih dimenzija čovjeka. U tom procesu sudjeluju kako stare religije i vjere poput kršćanstva, židovstva, islama, tako i neki novi religiozni pokreti. O čemu je točno riječ vidjet ćemo pomoću prezentacije.“

Učenike molim za pozornost te im puštam Power point prezentaciju preko projektora (prilog 2).

5. Stvaralačko izražavanje

5.1. Najava rada i naznake metodičkih uputa za rad

Nakon pogledane prezentacije obraćam se učenicima: „*Svaka skupina¹ će dobiti jednu kovertu (prilog 3). Unutra se nalaze dva A4 papira. Na jednomu je određen tekst kojega trebate pročitati; na drugom pitanja na koja ćete napisati odgovore nakon što pročitate tekst. Prije nego vam podijelim radne materijale svaka skupina neka odabere jednog predstavnika koji će pisati odgovore i jednog predstavnika koji će ih kasnije čitati pred pločom. Za rješavanje zadataka imate 10 minuta vremena.*“ Za vrijeme samostalnog rada učenika obilazim ih te nudim pomoć ako primijetim da je nekomu potrebna.

5.2. Priopćavanje rezultata rada

¹ Učenici su prethodno podijeljeni u 4 skupine

Nakon što učenici završe sa svojim zadacima pozivam pojedinu skupinu da izađe pred ploču i predstavnik pročita rezultate svoje skupine. Radove stavljamo na pano.

6. Sinteza

Nakon što je i posljednja skupina izložila rezultate svoga rada obraćam se učenicima: „Sada ću svatko od vas dobiti nekoliko papirića na kojima piše određeni tekst (prilog 4). Vaš zadatak je da razvrstate te papiriće u dva stupca. Sve ono što se odnosi na yogu stavite u lijevi stupac, a ono što se odnosi na reinkarnaciju u desni. Nasumičnim odabirom prozivam učenike da pročitaju po jednu rečenicu koju su stavili u pojedini stupac. Kada sve pročitate i ispravimo eventualne pogreške, zamolim učenike da te papiriće zalijepe u svoje bilježnice.

7. Aktualizacija

U današnje vrijeme čovjeku se svašta nudi. Sve što je ponuđeno čini se zanimljivo. Učenicima dajem zadatak da usmeno izraze svoj stav na temu: Prijatelj me pozvao na besplatni tečaj yoge. Što ću mu reći? Hoću li pristati? Hoću li popustiti njegovom nagovaranju? Je li dobro sve što je besplatno i je li to meni potrebno?

8. Molitveni završetak

Čvrsto vjerujem u Boga Oca i Sina i Duha Svetoga. Životom želim potvrditi svoj krsni savez s Bogom i tako obnoviti sveti pradjedovski zavjet vjere u Isusa Krista i vjernosti Katoličkoj Crkvi. Svoju odluku polažem u Bezgrešno Srce Presvete Bogorodice Marije. Najvjernija odvjetnice, na braniku stoj, čuvaj našu svetu vjeru i hrvatski dom. Amen.

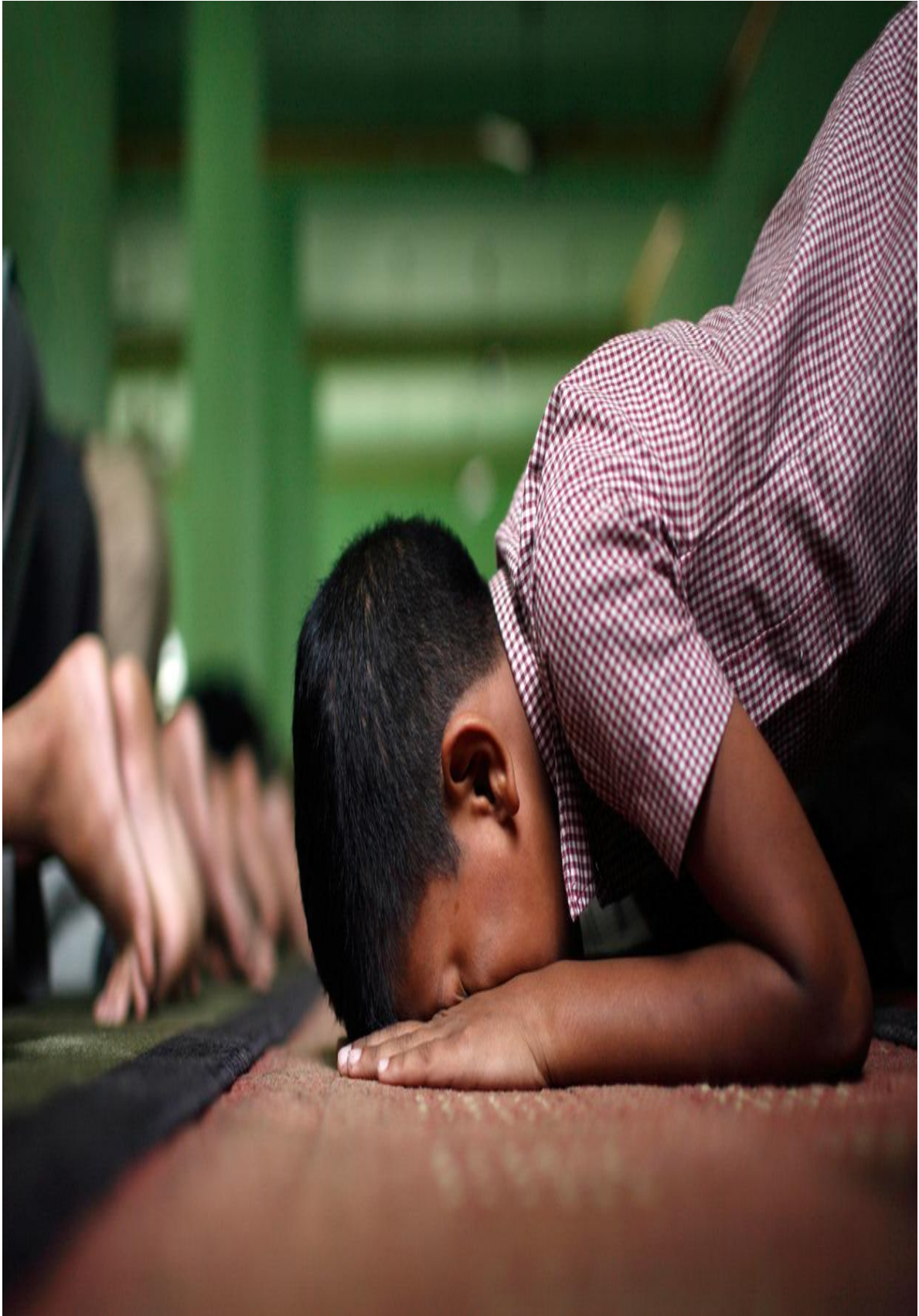
IV. KRITIČKI OSVRT

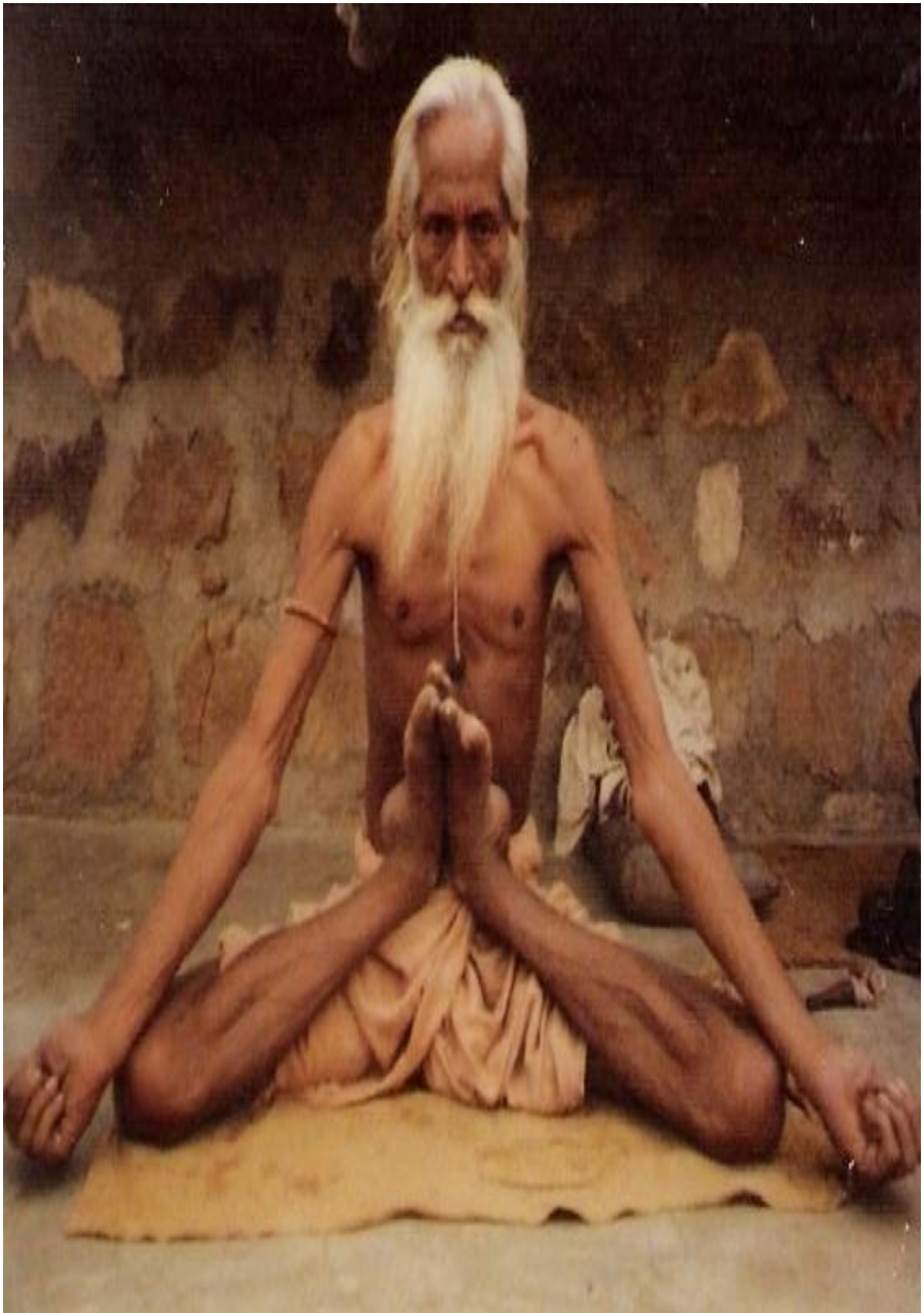
V. PRILOZI

Prilog 1

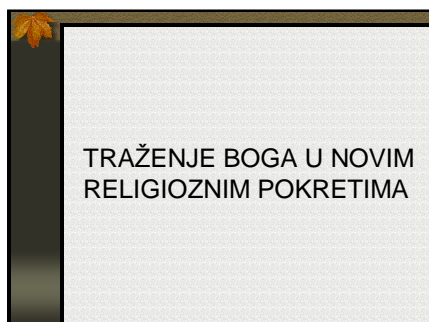

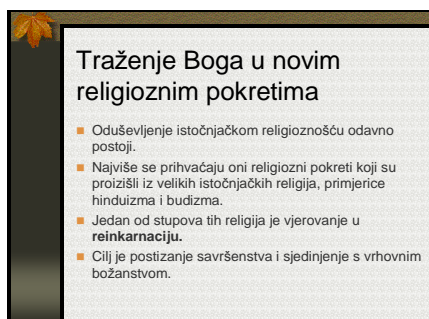

Prilog 2

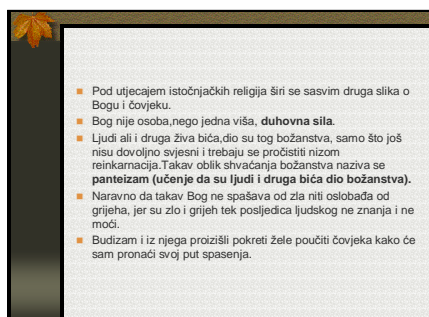
Slajd 1

Slajd 2

Slajd 3

Slajd 4

Yoga i meditacija

- Budizam počiva na nauku koji kaže da je ovaj svijet izvor zla i patnje.
- Put oslobođenja je vježbanje u raznim tehnikama: **yogom i meditacijom** postiže se prvenstvo duha nad materijom.

Slajd 5

- U čovjeku postoje mnoge moći kojih on nije svjestan. Zato ih uz pomoć tehnika treba usavršiti.
- Prema tome zasluge na putu oslobođenja pripadaju samo čovjeku. On sam svojim naporima postiže savršenstvo.

Slajd 6

Yoga

U istočnjačkim religijama postoji vjerovanje da se oslobođenje postiže vježbanjem različitih tehnika, posebno yogom i meditacijom.

Slajd 7

No, praktiranje yoga nije samo tjeleovježba i nije u skladu s kršćanstvom jer nitko se ne može nikakvim tehnikama spasiti, osim po Isusu Kristu koji nas je otkupio smrću na križu i uskrsnućem.

Slajd 8

Ima osam stupnjeva:

1. nenasilje;
2. čistoća tijela i karaktera;
3. tjelesne vježbe svladavanja fizičkog sputavanja duha;
4. vježbe disanja kao predstupanj za koncentraciju;
5. koncentracija na vlastiti duh;
6. koncentracija na jednu točku;
7. meditacija bez ego-svijesti;
8. prosvjetljenje.

Slajd 9

Je li yoga (ne)prihvatljiva za kršćane i zašto?

Navodimo mišljenje fra Josipa Blaževića:

Yoga i slične orijentalne tehnike, većinom, privlače one ljude koji unutar vlastite kršćanske zajednice nisu otkrili blago svoje vjere i nisu doživjeli iskustvo susreta sa živim Bogom (nezadovoljni samom formom, okreću se prema spomenutim tehnikama).

Slajd 10

Osim toga, orijentalne tehnike postaju moda. Naklonošću ili zavedenošću nekih službi, spomenute tehnike žele prodrjeti i u sustav školstva, pod vidom 'znanstvene', napose 'terapijske' osnovanosti.

Slajd 11

Što se tiče primjene yoge u terapijske svrhe

Čiji je učinak u međuvremenu **prenapuhan**, svjedoci smo da na Zapad stižu tek prerađeni oblici yoge, neka instant-yoga, prilagođena zapadnjačkom mentalitetu, ima i dalje tendenciju inicijacije u hinduizam.

Zato je dragocjeno upozorenje...

Slajd 12

iz pera samog pape **Ivana Pavla II.**

Nije... na odmet upozoriti one kršćane koji se s oduševljenjem otvaraju određenim ponudama što dolaze iz religioznih tradicija Dalekog istoka, u vezi s metodama i tehnikama meditacije i askeze...

U nekim krugovima postali su gotovo **moda** koja se prihvaća na dosta nekritičan način.

Najprije treba dobro **poznati vlastito duhovno naslijeđe** i razmisliti je li pravo odbaciti ga tako olako.

Slajd 13

Konkretno, i same vježbe tjelesne yoge mijenjaju psihologiju čovjeka, vode promjeni mentaliteta.

U oko 18 vježbi yoge, koje su slične zapadnima, ne smijemo ići, jer nećemo znati granicu kada to (vježba) prestaje, a ono drugo (inicijacija u hinduizam) počinje.

Tim vježbama, naš duh ulazi u mentalnu yogu koja nas potiče na ne-djelovanje, pasivnost, nesuradnju sa stvorenim svijetom - čime napada na same temelje Evandjelja.

darshana yoga

Slajd 14

Sve veće kršćanske Crkve se slažu kako je joga nespojiva s kršćanstvom.

Katolička crkva je izjasnila svoj stav u dokumentu "Isus Krist - donositelj vode žive".

Smatra se da je joga, čija duhovnost ima korijene u istočnjačkim religijama, u međusobnoj isključivosti s porukom Isus Krista.

Prilog 3

Yoga i meditacija

Najopćenitije rečeno, yoga označava svako djelovanje koje pridonosi samoosvješćivanju i samousavršavanju čovjeka kao duhovnog bića. S jedne strane ona je kulturalni fenomen, dok je s druge pak strane duhovna disciplina i kao takva ona spada u religiju. Ona je pokušaj čovjeka da razumije samog sebe, svijet u kojem živi te da unaprijedi kvalitetu svoga života. Yoga je nastala na Istoku u ambijentu hinduističke religije, a u posljednje vrijeme sve više se i na Zapadu širi njezin utjecaj na svakidašnji život ljudi koji u njoj pokušavaju naći mir svojoj duši i relaksaciju svome tijelu.

Yoga poučava o postupnom vježbanju duha u obuzdavanju ponašanja, potom tijela, daha, osjetila i svijesti. Svijest treba sustavno sabrati: usredotočiti, zadubiti i stopiti s predmetom. Pojavljivanje predmeta treba zaustaviti da se motritelj spozna sam u svojoj naravi. Spoznajom svoje razlike od tijela i svih predmeta, osoba se oslobađa vezanosti u svijetu. S vremenom je yoga poprimila značenje duhovne discipline ovladavanja osjetilima uz pomoć razuma i inteligencije kako bi se ostvario duhovni i religiozni cilj spoznaje čovjekove istinske naravi.

Onaj tko kaže da je yoga tjelesna aktivnost i da s religijom nema nikakve veze, taj očito nije dobro upućen u ono što govori ili svjesno govori neistinu. Ono što se na zapadu podrazumijeva pod pojmom yoga je zapravo samo jedan njezin dio. Kada Indijci čuju da se na zapadu vježbama yoge bave i ljudi koji ne vjeruju u reinkarnaciju smatraju to dobrom šalom jer znaju da ta praksa služi jedino za čišćenje nakupina loše karme koje su tamo nataložene u prethodnim životima. Yoga se temelji na sustavnim vježbama tijela i svijesti kojima se postiže vlast nad tijelom, isključuje se utjecaj vanjskoga svijeta na duh i dolazi se u stanja svijesti u kojima čovjek može postići samospoznaju i spoznaju transcendentalnoga (nadnaravnoga). Najviši stupanj vježbi je potpuno zadubljenje i sabranost u kojemu prestaje svaki subjektivni osjećaj, a to je ono što se na zapadu naziva transcendentalom (nadnaravnom) meditacijom. U Indiji i iskusni yogiji dugo ni ne pomišljaju na meditaciju bez iskusna učitelja jer znaju kakve kobne posljedice može ostaviti na zdravlje i psihički integritet čovjeka.

Sedam je tradicionalnih škola yoge: *Hatha-yoga* koja se definira kao reintegracija kroz snagu i duha i tijela. *Mantra-yoga* provodi reintegraciju kroz mantru (zvukovi). *Laya-yoga* ostvaruje reintegraciju stapanjem s energijom prirode koja je smještena u korijenu kralješnice. *Karma-yoga* označava ispravno djelovanje. *Jnana-yoga* postiže reintegraciju kroz znanje koje je povezano s najvišim oblikom egzistencije. *Bhakti-yoga* postiže reintegraciju kroz ljubav, pobožnost. *Raja-yoga* se naziva kraljevskim putom koji vodi prema reintegraciji.

Pomoću yoge čiste se nakupine loše karme tj. grijeha, pogrešaka i loših ili zlih djela nataloženih u čovjeku. Prema vjerovanju mnogih religija grijeha nije moguće okajati ili ispovjediti nego ih u budućim životima treba "odraditi". Zbog toga one ne znaju za pomoć bližnjemu jer bi ih tako samo omeli u odrađivanju karme koju bi onda trebalo "odraditi" u novom životu. Tako je i blažena Majka Terezija u Indiji nerijetko doživljavana kao negativan lik jer je svojom intervencijom "omela" mnoge gubave da "odrade" svoju lošu karmu. Nepobitna je činjenica da su se prve humanitarne organizacije u Indiji pojavile tek s dolaskom kršćana. O tome svjedoče i brojni učeni Indijci.

1. Koje je značenje riječi yoga?
2. Što yoga poučava?
3. Što je transcedentalna meditacija?
4. Koliko škola yoge postoji i koje su?
5. Zašto su se u Indiji prve humanitarne organizacije pojavile tek dolaskom kršćana (Majka Terezija!?)?

Yoga i kršćanstvo

Činjenica da yoga egzistira već pet tisuća godina, da je nadahnjivala velike umove povijesti a i danas ima veliki utjecaj ne samo na Istoku nego sve više i na Zapadu, dovoljan je razlog da se ona ozbiljno prouči i suoči s kršćanstvom koje ima poslanje da zahvati i prožme čitav svijet. Hinduizam ima sa kršćanstvom dodirnih točaka ali i razlika. Ivan Pavao II. na jednom mjestu govori: „Znalačka razmjena između katolika i sljedbenika drugačijih tradicija može pomoći da se razaberu dodirne točke u duhovnom životu i u izražavanju religijskih vjerovanja a da se pri tome ne zanemare razlike....najprije treba dobro poznavati vlastito duhovno naslijeđe i razmisliti je li pravo odbacivati ga tako olako.“

Glavne razlike između hinduizma i kršćanstva odnose se na pojam Boga, čovjeka, patnje, grijeha, oslobođenja i spasenja. Yoga naučava da Bog nije stvoritelj prirode, života i čovjeka, nego su ove stvarnosti nastale iz energije.

Bog u kojega mi vjerujemo je transcendentno biće, Stvoritelj neba i zemlje, svega vidljivoga i nevidljivoga. On je u sebi Trojstven, dinamizam je ljubavi Oca, Sina i Duha Svetoga, beskrajno milosrđe i ljubav sama. Prema kršćanskom shvaćanju čovjek je stvorenje Božje koje je ranjeno istočnim grijehom i kao takav on ne može svojim silama doći do Boga, odnosno ne može sam sebe spasiti. Religijska tradicija kojoj pripada yoga smatra da se čovjek u konačnici sam spašava od podložnosti neumoljivom zakonu *karmana* koji prisiljava dušu da se vraća u ljudsko tijelo ili neku drugu egzistenciju dok se posve ne očisti i osposobi za oslobođenje. Na kraju spomenimo još i ponudu da se u naš školski sustav uvede program yoge u svakidašnjem životu. Hrvatski biskupi zauzeli su jasan stav da nije potrebno na takav način uvoditi yogu u naše škole. Tko želi upoznati i prakticirati tu metodu koja se bitno razlikuje od kršćanskog pogleda na svijet, može to učiniti izvan školskog sustava. Crkva je zabrinuta za svoje vjernike jer yoga nije samo neka tjelesna vježba, nego duboko zadire u psihu osobe s ciljem da je uvede i novu religioznost.

1. Zašto treba proučavati yogu?
2. Koje su glavne razlike između kršćanstva i hinduizma?
3. Koji je stav pape Ivana Pavla II. o različitostima naše vjere s drugim sektama?
4. Razlike u poimanju Boga i spasenja.
5. Stav biskupa o Yogi u školama.

Reinkarnacija

Prema nekim istraživanjima 18 % ljudi u Europi vjeruje u reinkarnaciju. Reinkarnacija se najprije pojavila u hinduizmu i budizmu. Raširili su je razni suvremeni pokreti ponajviše New age. Riječ reinkarnacija dolazi od latinske riječi caro-tijelo, in- u, te reduplikacije re-ponovo, a znači ponovna utjelovljenja. Prema reinkarnaciji čovjekova se duša poslije smrti vraća u razna tijela, da se čisti i usavršava. Reinkarnacija je dakle vjerovanje da duša dobiva različita tijela i tako se iznova utjelovljuje. Reinkarnacija znači da je život fragmentaran (djelomičan, nepotpun) i prolazan, on prelazi iz jednog tijela u drugo, iz jednog života u drugi. Obično se misli da su Vede, stari izvor hinduizma, prvi naučavali reinkarnaciju. Međutim, ti tekstovi uopće ne spominju reinkarnaciju. Ona se pojavljuje tek u teološkim refleksijama indijskih mudraca sadržanim u Upanišadama iz 8. i 7. st. pr. Kr. Oni prvi uvode misao o karmi. Karma je sila koja izriče da svako djelo proizvodi plodove. To je bespomoćnost čovjeka, da se istrigne iz kruga seljenja duše, iz kazne u kojoj se treba podvrgnuti. Vjera u reinkarnaciju posebno se širi u 2.st.pr.kr. Ima tragova da su već stari Egipćani vjerovali u reinkarnaciju: „Umiremo više od jednom, ali zbog božanskog počela mijenjamo oblik“ piše u egipatskoj Knjizi mrtvih. Među Grcima također postoji vjera u reinkarnaciju. Platon kaže: „Uvjeren sam da se možemo zaista ponovo roditi i da su živa bića izišla iz mrtvih.“

Uočava se razlika u gledanju na reinkarnaciju: na Istoku je reinkarnacija shvaćena kao nešto čega se treba što prije osloboditi, dok je na Zapadu shvaćena kao nada, kao put samootkupljenja, samousavršavanje i ostvarenje čovjekovih novih mogućnosti, ispravljanje promašaja iz prošlog života. Pripadnici vjere u reinkarnaciju na Zapadu svoje teze temelje najprije na hinduizmu i budizmu i posebno na pojmu karme. Ako se čovjek svojim željama veže uz neki objekt na zemlji, on će se uvijek iznova vraćati da učini djela koja bi ga dovela do tog objekta. Da bi se oslobodio povratka na zemlju, mora se osloboditi želja, i željeti samo svoj atman, svoj nutarnji bitak.

Reinkarnacija čovjeka tješi pred smrću koja je samo prolazno razdoblje prije pronalaska drugog tijela i drugog života. No istovremeno ona pomaže spoznati svoj život i razumjeti svoje hendikepe, neuspjehe i patnje života, jer se njihovi uzroci mogu pročitati u dosadašnjim životima. Reinkarnaciju se upotrebljava i za liječenje čovjekove duše, pa i tijela. Od pacijenata se traži da rekne molitvu svome „višem ja“ i svemogućem Bogu. Tada njegovo mentalno tijelo napušta fizičko tijelo da se vrati natrag u ovaj život. Tako reinkarnacija postaje najbolji model za rješavanje svih pitanja o zlu, o smislu života, o početku i kraju.

Postoje određene stvari koje se ljudima danas čine uvjerljivim u reinkarnaciji. Ta uvjeravanja se temelje na izjavama pojedinaca koji su doživjeli osjećaj, da su ono što su prvi

puta susreću već negdje vidjeli, da su već bili u mjestu u kojem su se sada prvi puta našli, da su posjetili neke ljude i radili neke poslove u nekom drugom životu.

1. Objasni pojam reinkarnacija. Kada se pojavljuje, kada se širi i gdje?
2. Razlike shvaćanja reinkarnacije Istoka i Zapada.
3. Što je to karma?
4. U koje svrhe se danas upotrebljava reinkarnaciju?
5. Što se čovjeku čini uvjerljivo u reinkarnaciji?

Reinkarnacija nasuprot kršćanskoj nadi

Zbog svojih eshatoloških atributa, poseban izazov za katoličku eshatologiju danas predstavlja nauka o reinkarnaciji. U raznim pokretima i vjerovanjima pod zajedničkim nazivom New age, reinkarnacija označava put „samootkupljenja“ ili „samospasenja“. Svojim vlastitim djelovanjem čovjeku je u ovozemaljskom životu moguće postići ponovno utjelovljenje u nekom višem, savršenijem obliku egzistencije.

Za razliku od cikličkog shvaćanja vremena i povijesti u reinkarnacijskom učenju vrijeme i povijest u Bibliji imaju linearan karakter. Naša se povijest ne ponavlja, nego ide prema konačnom svršetku cijele ljudske stvarnosti i općem uskrsnuću.

I dok je reinkarnacija vjerovanje prema kojem duša dobiva različita tijela i tako se uvijek iznova utjelovljuje, dotle je, prema kršćanskom učenju ljudski život na zemlji jednokratni i neponovljiv. Vrijeme ima veliko značenje u životu čovjeka. U vremenu se događa čovjekov susret s Bogom; Bog se u vremenu objavljuje i djeluje, te poziva svakog pojedinca na suradnju i prijateljstvo. Svaki trenutak našeg života ima svoju spasenjsku vrijednost i kao takav on je neponovljiv- jednom riječju, jednokratni. Iz takvog shvaćanja života proizlazi i odgovarajuće shvaćanje smrti. Dok je u reinkarnacijskim učenjima smrt slikovito govoreći, stanica na kojoj kormilar, duša, mijenja čamac, prelazi iz jednog tijela u drugo, smrt je u kršćanskom shvaćanju trenutak koji konačno i nepovratno zatvara cijeli život pojedinca i mogućnosti donošenja odgovornih odluka. Ono što smo u našem zemaljskom životu učinili, ostaje s nama kroz cijelu vječnost.

Kozmičkom zakonu reinkarnacije kršćanstvo suprotstavlja Božje obećanje uskrsnuća. Kršćanska vjera kaže da će Bog svakoga od nas osobno uskrsnuti, kako je uskrsnuo svoga Sina. Smrt je potpuno pobijeđena Kristovom smrću i uskrsnućem. Mi smo pozvani da se usavršavamo bez prestanka, putem vjere i ljubavi, kojom se svaki dan približavamo Bogu i njegovu savršenstvu. Uskrsnućem ćemo upoznati novi oblik života, ne kao drugu egzistenciju, nego kao egzistenciju koja je postala drugačija u „novom nebu i novoj zemlji. Upoznat ćemo i svoju tjelesnu egzistenciju, ali ne u drugom tijelu, nego u današnjem tijelu koje će postati uskrslo.

Porast vjere u reinkarnaciju traži od Crkve da smjelije i agresivnije propovijeda posljednje stvari čovjeka. Potrebno je naglašavati da je ovaj život važan, ali da postoji nebo, u koje nas Bog poziva, kao i mogućnost pakla. Između toga je čistilište kao put čišćenja poslije smrti. Tako bi ljudi mogli spoznati da se ne trebaju vraćati na ovaj svijet kako bi se čistili, jer je moguće čišćenje i iza smrti. Ovaj život je fragment koji u vječnosti dobiva cjelinu. Vjera u reinkarnaciju pokazuje da su ljudi Zapada zaboravili cilj koji im Crkva naviješta. Mali

postotak ljudi koji vjeruju u uskrsnuće pokazuje, da ljudi ne znaju što je uskrsnuće, a još manje što su nebo, pakao i čistilište. Crkva je danas pozvana da progovori suvremenim jezikom i suvremenim simbolima, te teko pruži perspektivu suvremenom čovjeku, pokaže mu istinsku pravdu, neizrecive mogućnosti razvoja osobe i svijeta, te život u izobilju, ali preko uskrsnuća mrtvih.

1. Objasni razliku u poimanju vremena između kršćanskog i reinkarnacijskog shvaćanja.
2. Objasni važnost vremena u životu kršćanina.
3. Koje su razlike u poimanju smrti?
4. Na koji način se kršćanstvo suprotstavlja reinkarnaciji? Objasni!
5. Koja je zadaća Crkve prema reinkarnaciji?

Prilog 4

Yoga	je pokušaj čovjeka da razumije samog sebe, svijet u kojem živi te da unaprijedi kvalitetu svoga života.
	je nastala na Istoku u ambijentu hinduističke religije, a u posljednje vrijeme sve više se i na Zapadu širi njezin utjecaj na svakidašnji život ljudi koji u njoj pokušavaju naći mir svojoj duši i relaksaciju svome tijelu.
	poučava o postupnom vježbanju duha u obuzdavanju ponašanja, potom tijela, daha, osjetila i svijesti.
	naučava da Bog nije stvoritelj prirode, života i čovjeka, nego su ove stvarnosti nastale iz energije.
Reinkarnacija	dolazi od latinske riječi caro-tijelo, in- u, te reduplikacije re- ponovo, a znači ponovna utjelovljenja.
	je vjerovanje da duša dobiva različita tijela i tako se iznova utjelovljuje.
	čovjeka tješi pred smrću koja je samo prolazno razdoblje prije pronalaska drugog tijela i drugog života.
	se upotrebljava za liječenje čovjekove duše i tijela.